

Овдійчук Л. М., Дячок С. О., Макаренко В. М.). URL: https://drive.google.com/file/d/1NJyC96_f3hglHcWCTP6Q2ixXJv3ehlxb/view .

3. Робоча програма навчальної дисципліни. *Сучасні інформаційні технології в освіті*. Херсон. 2018. 18 с.
4. Спірін О. М. Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) в освіті. *Енциклопедія освіти*. Нац. акад. пед. наук України: 2-ге вид., допов. та перероб. Київ: Юрінком Інтер, 2021. С. 426-427.
5. Читацька компетентність учнів як ключове поняття сучасної шкільної освіти. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/718491/1/Читацька%20компетентність%20як%20ключове%20поняття.pdf>.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ТЕХНІЧНОМУ ВУЗІ

Людмила Майстренко

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри
англійської філології та перекладу,*

Національний університет «Одеська політехніка»

E-mail: Lyudamay8@ukr.net

Іноземні мови стали надзвичайно важливими в нинішню епоху глобалізації в усіх сферах людського життя, динамічних змін у суспільстві та інноваційних технологій в освіті. Глобалізація характеризується все більшим використанням англійської мови як мови передових технологій та міжнародного працевлаштування. Володіння англійською мовою дозволяє фахівцям брати участь у діловій, науковій та технічній сферах, що стає їхньою основною освітньою та професійною метою. Така ситуація вимагає перегляду цілей, завдань і методів викладання англійської мови за професійним спрямуванням з урахуванням необхідності підготовки висококваліфікованих фахівців, здатних активно брати участь в інноваційних процесах і міжкультурному діловому спілкуванні у своїх галузях спеціалізації. Глобалізація світової економіки та розширення міжнародних зв'язків призвели до зростання ролі іноземних мов у сучасному світі. За останнє десятиліття в нашій країні помітно зріс інтерес до вивчення іноземних мов, про що свідчить відкриття факультетів іноземних мов у багатьох вищих навчальних закладах і постійно зростаючий попит на фахівців з іноземними мовами. Випускники мовних коледжів активно працюють у професійному світі як вчителі, викладачі та перекладачі.

Сьогодні в оголошеннях про вакансії все частіше шукають менеджерів, економістів і техніків зі знанням однієї-двох іноземних мов. Це свідчить про зростаючий попит на фахівців економічної та технічної сфер з відповідним рівнем володіння іноземними мовами. За даними Німецького інституту економічних досліджень, п'ята частина працівників у Європі використовує іноземну мову у своїй професійній діяльності.

Організатори Міжнародної конференції, семінару та виставки «Іноземні

мови та ділове спілкування в міжнародній економіці» (ICWE), що проходить під гаслом «Мови та професії», стверджують, що «міжкультурні знання в економіці більше не є конкурентною перевагою, а вже давно стали соціальною необхідністю»[1]. Це свідчить про те, що знання іноземних мов стає невід'ємною частиною професійної компетенції фахівців з вищою освітою різних галузей, що робить їх більш конкурентоспроможними на міжнародному ринку праці. З огляду на це, необхідна якісна зміна іншомовної освіти, спрямована на підвищення рівня володіння іноземними мовами студентами немовних спеціальностей та надання їм можливості практичного використання цих знань у майбутній професійній діяльності.

Зазначається, що зміст сучасних навчальних програм з іноземних мов спрямований передусім на використання знань, а не на розширення інформаційного простору, і що розвиток комунікативної компетенції має відбуватися через «занурення» в культуру іншої країни та поглиблення лінгвокраїнознавчих знань. Метою впровадження полікультурного компонента у навчання англійської мови є розвиток здатності особистості використовувати іноземну мову як реалістичний та автентичний засіб спілкування в її соціокультурному контексті [2, с.330-335]. Ідея збагачення курсів іноземних мов культурним і лінгвістичним змістом виникла з усвідомлення того, що, вивчаючи мову, люди одночасно стикаються з новою культурою, яка зберігається в цій мові [3, с. 233]. Отже, міжкультурна комунікація та взаєморозуміння можливі тоді, коли інші культури постають не як сукупність знань, а як корисний інструмент для розуміння інших. У результаті люди розвивають комунікативну компетенцію, в якій «всі мовні знання і досвід є компонентами, в якій мови переплітаються і взаємодіють».

Існуюча невідповідність між зростаючими вимогами до рівня володіння іноземними мовами фахівцями технічного профілю та їх низьким фактичним рівнем знань і нездатністю реально використовувати іноземну мову у своїй професійній діяльності свідчить про необхідність вирішення проблем іншомовної освіти студентів технічних спеціальностей та ілюструє актуальність цього питання.

При викладанні англійської мови в університеті необхідно враховувати програмні матеріали, виходячи з мотивації студентів до навчання, інтенсивності викладання, спрямованої на набуття певного рівня компетентності за короткий проміжок часу, включення більш інтелектуально складних завдань, а також прив'язку завдань до професійного контексту. Спеціальні навчальні тексти відбираються на основі їхньої професійної спрямованості та змісту. Тексти мають бути опрацьовані таким чином, щоб імітувати прийоми, які використовують фахівці у своїй професійній діяльності (пошук інформації, рецензування, ознайомлення зі змістом, засвоєння). Питання визначення зацікавленості студентів у процесі вивчення іноземної мови є актуальним у наш час. Традиційна освіта спрощує сприйняття іноземної мови, ускладнює розуміння студентами структури та функцій мови, перетворює їх на пасивних реципієнтів знань. Інноваційні технології відіграють важливу роль у навчанні англійської мови. Інновації в освіті – це створення,

впровадження та поширення новітніх ідей, підходів, прийомів, методів і технологій, спрямованих на оновлення, модернізацію та трансформацію процесу навчання відповідно до вимог часу. Інформаційні технології стають невід'ємним інструментом у сучасному освітньому процесі і є однією зі складових інноваційних підходів до навчання студентів ВНЗ загалом та іноземних мов зокрема [4, с. 163].

Визначення інтересів студентів у процесі вивчення іноземної мови є важливим питанням сьогодення, а мотивація відіграє важливу роль. Методика викладання англійської мови передбачає також ефективне використання нових методів навчання, таких як: когнітивно-орієнтовані методи (інтерактивні методи навчання, семінари, дискусії, проблемне навчання, когнітивні карти, інструментальне та логічне навчання тощо), діяльнісно-орієнтовані методи (метод проєктів, контекстне навчання, організаційно-діяльнісні ігри, комплексні (дидактичні) завдання, моделювання соціальних процесів та (дидактичні) задачі, імітація соціальних процесів та ігрове моделювання тощо), особистісно-орієнтовані технології (інтерактивні та імітаційні ігри, рольові тренінги) [5, с.114]. Вибір методу залежить від низки умов, зокрема від змісту матеріалу, загальної мети підготовки майбутніх фахівців, часу, що є у розпорядженні викладачів для вивчення предмета, та індивідуальних особливостей студентів. Якісна мовна підготовка студентів неможлива без використання сучасних освітніх технологій. Сучасні технології навчання іноземних мов у спеціалізованих вишах охоплюють: профільне навчання, метод проєктів, ігрові технології, технології інтенсивного та дистанційного навчання, інформаційно-комунікаційні технології, контрольні завдання з навчання іноземних мов і комп'ютерних програм, створення презентацій, навчання іноземних мов у комп'ютерному середовищі (форуми, блоги, електронна пошта), навчальні тренінгові системи, сучасні технології тестування, тобто створення баз даних іншомовних матеріалів для комп'ютерів, а також створення баз даних іншомовних матеріалів для комп'ютерного навчання [7, 56].

Підсумовуючи можна сказати, що компетентнісна орієнтація формує майбутніх спеціалістів, які не тільки набувають знання, уміння та навички, а й здатні творчо застосовувати їх на практиці в комунікативній діяльності. Культурологічні підходи орієнтують освітній процес і сприяють формуванню культурної особистості майбутнього викладача як носія загальної та професійної культури.

Список використаних джерел:

1. http://www.ruv.de/de/r_v_ratgeber/ausbildung_berufseinstieg/karrieretipps/6_fremdsprachen.jsp
2. Шиян Т.В. Крос-культурний компонент у викладанні англійської мови для спеціальних цілей / Т.В. Шиян. – МНУ ім.В.О. Сухомлинського, 2015. Вип. 58. С.329-371.
3. Програма з англійської мови для університетів / інститутів (п'ятирічний курс навчання): Проєкт / Колектив авт. : С.Ю. Ніколаєва, М.І. Соловей

- (керівники), Ю.В. Головач та ін.; Київ. держ. лінгв. ун-т та ін. Київ : Британська рада, 2001. 245 с.
4. Пасічник О. Сучасні технології навчання як засіб самореалізації студентів в освітньому середовищі ЗВО. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2019. Вип. 69. С. 162–166.
 5. Гриднева Б. Подготовка современного инженера посредством преподавания иностранного языка. Современные образовательные технологии и их использование в системе гуманитарной подготовки инженеров : мат-лы II Всерос. науч.-метод. конф., 2–3 декабря 2010 г. Москва : МГТУ им. Н.Э. Баумана, 2010. С. 113–115.
 6. Дичківська І. Інноваційні педагогічні технології. Київ : Академвидав, 2004. С. 338–339.

ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

*Євген Мамчур,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри іноземних мов,
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини
E-mail mamchur1g@gmail.com*

Культура професійного спілкування фахівця нині є однією з найважливіших проблем у підготовці майбутніх учителів, оскільки відсутність відповідної культури професійного спілкування у молодого педагога викликає нерозуміння і безпорадність. Оволодіння основами будь-якої професії розпочинається із засвоєння певної суми загальних і професійних знань, а також оволодіння основними способами розв'язання професійних завдань, тобто оволодіння мовою професійного спілкування. Знати мову професії – це вільно володіти багатим лексичним матеріалом із фаху, дотримуватися граматичних, стилістичних, акцентуаційних норм професійного спілкування.

Питання формування мовленнєвої культури особистості порушувало чимало дослідників: Н. Бабич, А. Богуш, С. Єрмоленко, Л. Мацько, М. Пентилюк, Л. Паламар, О. Сербенська, С. Шевчук, однак питання щодо культури мовлення як складової педагогічного спілкування є актуальним по сьогоднішній день.

Мова як природна знакова система обслуговує суспільство для здійснення насамперед основних операцій з інформацією: її створення, зберігання, трансляцією, опрацювання, трансформацією, обмін тощо. Наскільки ми володіємо мовою, настільки ми ясно, точно, нормативно формуємо й передаємо свої думки та адекватно розуміємо інформацію інших. Саме тому завдання кожного вчителя – досконало володіти мовою, і в першу чергу в обраній галузі професійних знань, щоб вільно мислити засобами рідної мови.